

видятъ на смъртното му легло. Но ето че около погребението произлѣзли редъ мжчнотии. Архиепископътъ на Ница отказалъ да го погребе споредъ християнския обичай, понеже Паганини билъ посоченъ като човѣкъ съ „нечиста сила“. Та кой другъ смъртенъ, ако ще да бжде и най-великиятъ музикантъ дори, би могълъ да постигне такава свръхчовѣшка техника? Явно било, че Паганини билъ въ сношение съ дявола, който подпомагалъ неговото необикновено свирене на цигулка... Много дни наредъ хиляди любопитни оглеждали останкитъ на този чудноватъ и необикновенъ човѣкъ. А единъ еврейнъ предложилъ да откупи тѣлото на Паганини срещу 30,000 франка, за да го пренесе въ Англия и да го изложи на показъ срещу заплащане. Тогава църковнитъ власти подъ стража пренесли останкитъ въ избата на една болница. Презъ това време Ахилъ Паганини направилъ постѣпки, баща му да бжде погребанъ по християнски въ родния му градъ Генуа. Но и тамошниятъ архиепископъ не позволилъ това. Параходътъ, който пренасялъ останкитъ на Николò Паганини, не билъ допустнатъ въ пристанището на Генуа, понеже върлувала холера и имало опасностъ да се пренесе зараза. Тогава тѣлото било свалено и погребано на островъ Св. Фереолъ. Ахилъ Паганини все още продължавалъ да прави постѣпки да се разреши опѣло за баща му и отнесълъ въпроса чакъ до папата. Назначена била комисиия, която да проучи религиозното минало на покойника. Но тази комисиия изобщо не могла да се добере до опредѣлени сведения. Следъ 6 години останкитъ на Паганини били вдигнати отъ острова и погребани отново въ неговата вила Полевра, близу до Генуа. Следъ нови 6—7 години тѣ били пакъ извадени и пренесени въ друга негова вила — Гайона. Едва тогава синътъ успѣлъ да направи нуждното и да се извърши религиозна служба въ паметъ на баща му. Следъ още 23 години останкитъ били отново извадени, за втори пѣтъ